

της ευρωπαϊκής συμφωνίας; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως του Δικαστηρίου στο ερώτημα αυτό, χρήζει απαντήσεως το κάτωθι ερώτημα:

2) Πρέπει η διάταξη του σημείου 1 του σχετικού με τους κανόνες του ανταγωνισμού μέρους του παραρτήματος V της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επίμαχη κρατική ενίσχυση αποτελεί «νέα ενίσχυση» κατά την έννοια του σημείου 1, παράγραφος 2, του παραρτήματος αυτού; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να εφαρμοστούν στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και του άρθρου 108 ΣΛΕΕ (άρθρο 87 ΕΚ και άρθρο 88 ΕΚ) περί κρατικών ενισχύσεων καθώς και οι διατάξεις του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾ επί τέτοιων «νέων ενισχύσεων»;

α) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό πρέπει να απαντηθεί το ακόλουθο ερώτημα: έχουν οι διατάξεις του σημείου 1 του παραρτήματος V της πράξεως προσχωρήσεως την έννοια ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν μπορούν να προβούν στην ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως, όπως είναι αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, προτού η Επιτροπή εκδώσει απόφαση κηρύσσουσα την επίμαχη κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την Κοινή Αγορά;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: πρέπει η προσκομισθείσα ενώπιον του Varhoven administrativen sad (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) απόφαση της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 να θεωρηθεί αρνητική απόφαση σε σχέση με παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 14 του κανονισμού 659/1999;

⁽¹⁾ ΕΕ L 83, σ. 1.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-269/11)

(2011/C 232/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios, M. Šimerdová)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, επιτρέποντας στα πρακτορεία ταξιδιών να εφαρμόσουν, δυνάμει του άρθρου 89 του νόμου 235/2004, για τον φόρο προστιθέμενης αξίας, το ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών όσον αφορά θέματα παροχής ταξιδιωτικών υπηρεσιών σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην Τσεχική Δημοκρατία, το ειδικό καθεστώς ΦΠΑ για τους ταξιδιωτικούς πράκτορες, που προβλέπεται στα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου, εφαρμόζεται όχι μόνο σε υπηρεσίες που παρέχονται από ταξιδιωτικά πρακτορεία προς ταξιδιώτες, αλλά και σε υπηρεσίες που παρέχονται σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες. Στην Τσεχική Δημοκρατία, το ειδικό καθεστώς έχει εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 89 του ν. 235/2004 για τον φόρο προστιθέμενης αξίας, και στην περίπτωση ταξιδιωτικών υπηρεσιών που παρέχονται σε νομικό πρόσωπο το οποίο πωλεί τις υπηρεσίες αυτές σε άλλα ταξιδιωτικά πρακτορεία. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τούτο ανταβάνει στα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου, βάσει των οποίων το ειδικό καθεστώς των ταξιδιωτικών πρακτορείων έχει εφαρμογή μόνον όταν η ταξιδιωτική υπηρεσία παρέχεται σε ταξιδιώτη. Τόσο το γράμμα των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου όσο και ο επιδιωκόμενος από τις διατάξεις αυτές σκοπός στηρίζουν τη θέση της Επιτροπής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 31 Μαΐου 2011 — Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ) κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνίας και Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

(Υπόθεση C-271/11)

(2011/C 232/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ), Σύλλογος Ελλήνων Διπλωματούχων αεροναυπηγών μηχανικών (ΣΕΑ), Αλέξανδρος Τσιάπας, Αντώνιος Οικονομόπουλος, Απόστολος Μπαταρέγκας, Βασίλειος Κουλούκης, Γεώργιος Οικονομόπουλος, Ηλίας Ηλιάδης, Ιωάννης Τερτίγκας, Πανελλήνιος Σύλλογος Αερολιμενικών Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, Ελένη Θεοδωρίδου, Ιωάννης Καρνεσιώτης, Αλεξάνδρα Ευθυμίου, και Ελένη Σαατσάκη

Καθών: Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνίας και Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

Προδικαστικά ερωτήματα:

«α) Κατά την έννοια του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, σε συνδυασμό με την διάταξη Μ.Β.902 στοιχείο β' σημείο 1 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του εν λόγω Κανονισμού, και ενόψει των οριζόμενων με την διάταξη AMC Μ.Β. 102(c) σημείο 1 (εδάφια 1.1 — 1.2, 1.6, 1.7) του Τμήματος Α' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA Νο 2003/19/RM/28.11.2003 περί των αποδεκτών μέσων συμμορφώσεως προς τον ανωτέρω Κανονισμό 2042/2003, έχει ο εθνικός νομοθέτης, κατά την θέσπιση

συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή του εν λόγω Κανονισμού, την ευχέρεια να καταλείψει το έργο της επιθεώρησης του αεροσκάφους για την διαπίστωση της συμμορφώσεως του με τις ισχύουσες απαιτήσεις αξιοπλοΐας μεταξύ πλειόνων κατηγοριών/ειδικοτήτων επιθεωρητών, καθεμία από τις οποίες να ελέγχει, ως προς συγκεκριμένο μόνον τομέα, την αξιοπλοΐα του αεροσκάφους; Ειδικότερα, είναι σύμφωνη με τον ανωτέρω Κανονισμό 2042/2003 εθνική ρύθμιση, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, με την οποία να προβλέπονται Επιθεωρητές Πτητικής Ικανότητας (Airworthiness and Avionics Inspectors), Επιθεωρητές Πτητικής Λειτουργίας (Flight Operations Inspectors), Επιθεωρητές Ασφαλείας Θαλάμου Επιβατών (Cabin Safety Inspectors) και Επιθεωρητές πτυχίων και αδειών (Licensing Inspectors);

- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, η διάταξη M.B.902 στοιχείο β' σημείο 1 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003 έχει την έννοια ότι κάθε πρόσωπο, στο οποίο καθήκοντα επιθεώρησης της αξιοπλοΐας του αεροσκάφους ως προς συγκεκριμένο μόνον τομέα, πρέπει να διαθέτει πενταετή εμπειρία σε όλα τα αντικείμενα, που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της διαρκούς αξιοπλοΐας του αεροσκάφους, ή αρκεί πενταετής πείρα σχετική με τα συγκεκριμένα καθήκοντα που του ανατίθενται και την ειδικότητα που έχει;
- γ) Σε περίπτωση που στο ανωτέρω ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι αρκεί πενταετής πείρα σχετική με τα συγκεκριμένα καθήκοντα που ανατίθενται στο αρμόδιο για την επιθεώρηση προσωπικό, καλύπτει τις απαιτήσεις της προαναφερθείσας διατάξεως M.B. 902 στοιχείο β' σημείο 1 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, που προβλέπει ότι το προσωπικό επιθεώρησης πρέπει να διαθέτει "τουλάχιστον πέντε ετών πείρα στην διαρκή αξιοπλοΐα", εθνική διάταξη, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, η οποία ορίζει ότι οι Επιθεωρητές Πτητικής Ικανότητας (Airworthiness and Avionics Inspectors), οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την εποπτεία και τον έλεγχο των πτητικών μέσων, των εγκεκριμένων οργανισμών συντήρησης, καθώς και των αερομεταφορέων, σύμφωνα με τους κανονισμούς που περιέχονται στο γχειρίδιο του ICAO doc 9760, πρέπει να έχουν προϋπηρεσία τουλάχιστον πέντε ετών σε περιβάλλον συνεργείου συντήρησης αεροσκαφών και να έχουν εργασθεί στην συντήρηση αεροσκαφών;
- δ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό (ΕΚ) 2042/2003 εθνική διάταξη, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, η οποία εξομοιώνει τους κατόχους άδειας συντήρησης αεροσκαφών σύμφωνα με το Μέρος-66 (Παράρτημα III) του εν λόγω Κανονισμού με τους κατόχους πτυχίων σχολών ανωτάτης εκπαίδευσως αεροπορικού αντικείμενου, προβλέποντας ότι και οι δύο αυτές κατηγορίες προσώπων πρέπει, για να πιστοποιηθούν ως Επιθεωρητές Πτητικής Ικανότητας, να έχουν εμπειρία σε συνεργείο συντήρησης αεροσκαφών;
- ε) Ως πενταετής πείρα στην διαρκή αξιοπλοΐα νοείται, κατά την διάταξη M.B.902 στοιχείο β' σημείο 1 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του εν λόγω Κανονισμού 2042/2003, ενόψει και των προβλεπομένων στην διάταξη AMC M.B. 102 (c) σημείο 1 εδάφια 1.4. και 1.5 του Τμήματος

Α' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA No 2003/19/RM/28.11.2003 περί των αποδεκτών μέσων συμμορφώσεως προς τον ανωτέρω Κανονισμό 2042/2003, η πρακτική εμπειρία που έχει ενδεχομένως αποκτηθεί στα πλαίσια σπουδών για την κτήση σχετικού ακαδημαϊκού τίτλου ή μόνον η εμπειρία που αποκτήθηκε σε πραγματικές συνθήκες εργασίας, ανεξάρτητα από σπουδές και μάλιστα μετά την λήξη των σπουδών και την κτήση του σχετικού τίτλου;

- στ) Κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως του Κανονισμού 2042/2003 ως πενταετής πείρα στην διαρκή αξιοπλοΐα, νοείται και η πείρα που αποκτήθηκε από την ενδεχόμενη άσκηση κατά το παρελθόν και πριν ακόμη από την θέση σε ισχύ του εν λόγω Κανονισμού, καθηκόντων επιθεώρησης της αξιοπλοΐας αεροσκαφών;
- ζ) Κατά την έννοια της διατάξεως M.B.902 στοιχείο β' σημείο 2 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003, για να επιλεγεί κατ'αρχήν ως Επιθεωρητής κάτοχος άδειας συντήρησης αεροσκαφών κατά το Μέρος-66 (Παράρτημα III του ίδιου Κανονισμού 2042/2003), πρέπει να έχει υποστεί πριν από την επιλογή του αυτή πρόσθετη εκπαίδευση σε ζητήματα σχετικά με την αξιοπλοΐα των αεροσκαφών ή αρκεί να παρασχεθεί σε αυτόν τέτοια εκπαίδευση μετά την κατ'αρχήν επιλογή του και πριν αναλάβει τα καθήκοντα του Επιθεωρητή;
- η) Κατά την έννοια της διατάξεως M.B.902 στοιχείο β' σημείο 3 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003, που προβλέπει ότι το προσωπικό επιθεώρησης πρέπει να διαθέτει "επίσημη εκπαίδευση στην αεροναυτική συντήρηση", μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά τέτοια εκπαίδευση σύστημα εκπαίδευσως, το οποίο θεσπίζεται από τον εθνικό νομοθέτη και έχει τα εξής χαρακτηριστικά: i) παρέχεται εκπαίδευση μετά την κατ'αρχήν επιλογή κάποιου προσώπου ως Επιθεωρητή βάσει τυπικών και μόνον προσόντων, ii) η εκπαίδευση αυτή δεν διαφοροποιείται αναλόγως με τα τυπικά προσόντα των κατ'αρχήν επιλεγέντων ως Επιθεωρητών και iii) στο πλαίσιο του συστήματος αυτού εκπαίδευσως δεν προβλέπονται ούτε διαδικασίες και κριτήρια αξιολογήσεως του εκπαιδευομένου, ούτε τελική δοκιμασία για την διαπίστωση της επαρκείας του, μετά την περάτωση της εκπαίδευσως του;
- θ) Η διάταξη M.B.902 στοιχείο β' σημείο 4 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003, η οποία προβλέπει ότι το προσωπικό επιθεώρησης της αξιοπλοΐας πρέπει να διαθέτει "Θέση στην ιεραρχία με ανάλογες αρμοδιότητες", έχει την έννοια ότι η θέση στην ιεραρχία αποτελεί προσόν που πρέπει να διαθέτει κάποιος για να μπορέσει να πιστοποιηθεί ως Επιθεωρητής, υπό την έννοια ότι πρέπει, στην προηγούμενη απασχόλησή του, να κατείχε ανώτερη θέση; η ανωτέρω διάταξη του Κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια, ενόψει και των προβλεπομένων στην διάταξη AMC M.B. 902 (β) σημείο 3 του Τμήματος Α' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA No 2003/19/RM/28.11.2003, ότι μετά την κατ'αρχήν επιλογή κάποιου ως Επιθεωρητή, πρέπει να δοθεί σε αυτόν θέση στην ιεραρχία της αρχής, που είναι αρμόδια για την επιθεώρηση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών, τέτοια που να του επιτρέπει να δεσμεύει με την υπογραφή του την αρχή αυτή;

ι) Αν η προαναφερθείσα διάταξη Μ.Β.902 στοιχείο β' σημείο 4 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού έχει την δεύτερη από τις ανωτέρω εκτεθείσες έννοιες, μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτεται η, ενόψει της εννοίας αυτής, απαίτηση του Κανονισμού με ρύθμιση του εθνικού δικαίου, η οποία προβλέπει ότι χωρεί πιστοποίηση του Επιθεωρητή μετά την θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση του, οπότε μπορεί πλέον να διενεργεί επιθεωρήσεις προς διαπίστωση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών, υπογράφοντας μόνος αυτός τα σχετικά με την επιθεώρηση έγγραφα και δεσμεύοντας την αρμόδια αρχή;

ια) Περαιτέρω, αν η προαναφερθείσα διάταξη Μ.Β.902 στοιχείο β' σημείο 4 του Τμήματος Θ' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003 έχει την δεύτερη από τις ανωτέρω εκτεθείσες έννοιες, είναι σύμφωνη με αυτήν εθνική διάταξη, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, η οποία προβλέπει ότι για την κατ'αρχήν επιλογή προσώπου ως Επιθεωρητή Πτητικής Ικανότητας επιθυμητό είναι το πρόσωπο αυτό να έχει προηγουμένως προαχθεί "σε ανώτερους βαθμούς στην ιεραρχία και στην ευθύνη συνεργείου συντήρησης αεροσκαφών";

ιβ) Κατά την έννοια του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, ο οποίος δεν ρυθμίζει το ζήτημα αν και υπό ποιες προϋποθέσεις οι ασκήσαντες πριν από τον έναρξη ισχύος του καθήκοντα Επιθεωρητή, σχετικά με τον έλεγχο της αξιοπλοΐας αεροσκαφών, δικαιούνται να συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντα αυτά και μετά την θέση σε ισχύ του εν λόγω Κανονισμού, ο εθνικός νομοθέτης είχε υποχρέωση να προβλέψει ότι πρόσωπα που ασκούσαν καθήκοντα Επιθεωρητή κατά την έναρξη ισχύος του ανωτέρω Κανονισμού (ή ενδεχομένως και σε προηγούμενο χρόνο) έπρεπε αυτομάτως να επαναπιστοποιηθούν ως Επιθεωρητές, χωρίς προηγουμένως να υποβληθούν σε διαδικασία επιλογής και

αξιολογήσεως; Ή, μήπως, ο ανωτέρω Κανονισμός 2042/2003, οποίος αποσκοπεί στην βελτίωση της ασφάλειας των αερομεταφορών και όχι στην κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων εργαζομένων στην αρμόδια για την επιθεώρηση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών αρχή του κράτους μέλους, έχει τη έννοια ότι παρέχεται απλώς η ευχέρεια στα κράτη μέλη, αν κρίνουν τούτο ενδεδειγμένο, να συνεχίσουν να απασχολούν ως Επιθεωρητές για την διαπίστωση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών πρόσωπα που εκτελούσαν σχετικές επιθεωρήσεις πριν από τη έναρξη ισχύος του προαναφερθέντος Κανονισμού, ακόμη και αν τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν τα προσόντα, που απαιτεί ο εν λόγω Κανονισμός, ενόψει και των προβλεπόμενων σχετικώς στην διάταξη AMC Μ.Β.902 (b) σημείο 4 του Τμήματος Α' της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του ΕΑΣΑ Νο 2003/19/RM/28.11.2003;

ιγ) Σε περίπτωση, που γίνει δεκτό ότι, κατά την έννοια του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να επαναπιστοποιήσουν αυτομάτως, χωρίς την τήρηση διαδικασίας επιλογής, πρόσωπα, τα οποία ασκούσαν καθήκοντα Επιθεωρητών πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω Κανονισμού, είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό αυτόν διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, που προβλέπει ότι για να επαναπιστοποιηθούν ως Επιθεωρητές τα πρόσωπα αυτά πρέπει να ασκούσαν πράγματι καθήκοντα Επιθεωρητή όχι κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του ανωτέρω Κανονισμού, αλλά κατά τον μεταγενέστερο χρόνο ενάρξεως ισχύος της εν λόγω διατάξεως του εθνικού δικαίου;»

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-293/11)

(2011/C 232/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριαντάφυλλου και C. Soulay)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

Να αναγνωρίσει το Δικαστήριο ότι εφαρμόζοντας το ειδικό καθεστώς ΦΠΑ των πρακτορείων ταξιδιών σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ταξιδιωτικές υπηρεσίες πωλήθηκαν σε άλλο πρόσωπο εκτός του ταξιδιώτη, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών εφαρμόζεται μόνο στις υπηρεσίες που παρέχονται απευθείας στους ταξιδιώτες, σύμφωνα με το γράμμα της οδηγίας στις περισσότερες γλώσσες. Ακόμη και η αγγλική απόδοση, που χρησιμοποιεί, σε ένα μόνο μέρος, τον όρο πελάτης (customer) δεν θα είχε νόημα, αν δεν αφορούσε μόνον τους ταξιδιώτες. Το ίδιο συμπέρασμα συνάγεται από τη συνδυαστική ανάγνωση όλων των συναφών διατάξεων (συστηματικό επιχειρημα). Και η ιστορική ερμηνεία τείνει στο ίδιο συμπέρασμα, αφού η οδηγία ΦΠΑ απλώς κωδικοποίησε την "Εκτη οδηγία, χωρίς να μεταβάλει το περιεχόμενό της. Όσο για τη τελεολογική ερμηνεία, αυτό που έχει σημασία είναι να μην επιτρέπεται η διπλή φορολόγηση των πρακτορείων ορισμένων κρατών μελών (με τον αποκλεισμό των εκπώσεων σε περίπτωση εκτεταμένης εφαρμογής του καθεστώτος των πρακτορείων ταξιδιών). Η όποια ατέλεια της οδηγίας δεν μπορεί να διορθώνεται από τα κατ'είδαν κράτη χωρίς επίσημη τροποποίηση του κειμένου της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 347 της 11.12.2006

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2011 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-295/11)

(2011/C 232/34)

Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Calmieri και S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης